

РЕШЕНИЕ

№ 6470

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6308** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. А., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. К. срещу Решение от 21.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 104-и състав, постановено по НАХД № 3478/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 3105601, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Твърди се, че в производството по издаване на ЕФ не са представени снимки от камерата, с която е установено нарушението, както и протокол - приложение към чл. 10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Твърди се, че в случая е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като изтъква, че в случая АНО е следвало да състави АУАН. Счита, че при налагането на административното наказание „глоба“ е следвало да събере доказателства относно материалното положение на нарушителя. Моли за отмяна на въззивното решение и на ЕФ.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи в съдебно заседание не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 14.10.2019 г., в 19:42 часа, в [населено място], на Околовръстен път до бензиностанция „Ш.“ - Б. посока на движение от [улица] към [улица] е установена скорост от 128 км/ч при ограничение - 80 км/ч въведено с пътен знак в населено място за МПС „Я. Т М. 500“ вид мотоциклет с регистрационен номер Х1510К. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство S. E. 400, №003059047В66. Съгласно приложена по делото справка, собственик на процесното на МПС е С. С. А.. Установено е, че използвана система за контрол на скоростта, която е одобрена и е със срок на валидност на одобряване на типа до 06.10.2019 г.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на А. не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. Посоченото в ЕФ нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

Правилни са изводите на СРС, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП и че съдържа всички необходими реквизити, тъй като не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя.

В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. ЕФ отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ

заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в случая е следвало да бъде съставен АУАН. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

По делото е представено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 на Български институт по метрология, мобилната система за видеоконтрол „S. E. 400“ № 003059047B66 и Протокол от проверка № 80-С-И. от 05.12.2018 г., видно от които средството за измерване е от одобрен тип. Спазени са изискванията за използване на стационарната видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400“. Последните са представени по делото пред въззивната инстанция и жалбоподателят е имал възможност да се запознае с тях, както и да направи евентуални възражения. Правилно СРС приложил разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от ЗИ.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че С. С. А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място, тъй като управлявайки процесния МмПС със скорост от 129 км/ч, при ограничение на скоростта от 80 км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 49 км/ч.

Правилно е приложена санкционната норма по отношение на допуснатото нарушение. Размерът на санкцията за този вид нарушение е посочен в абсолютен размер и няма законова възможност за нейното намаляване. Материалното му и имотно състояние не влияе върху размера на наложената глоба, а само досежно принудителното ѝ събиране, което обаче не е предмет на настоящото касационно производство.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визирани в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав, постановено по НАХД №3478/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.